

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

siedziba: 00-515 Warszawa, ul. Żurawia 24 lok. 15 tel./fax (22) 821-92-65

Biuro zamiejscowe i adres do korespondencji:

Parzniew, ul. Przyszłości 5, 05-804 Pruszków

e-mail: sekretariat@krir.pl www.krir.pl

KRIR/MR/W/ 52 /2020

Warszawa, 14.01.2020 r.

Pan
Bronisław Węglewski
Prezes
Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego

Szanowny Panie Prezesie,

W odpowiedzi na pismo Izby Rolniczej Województwa Łódzkiego znak IRWŁ/KRIR/4090/2019 z dnia 13.11.2019 r. dotyczące wniosków zgłoszonych przez Radę Powiatową IRWŁ w Opocznie uprzejmie informuję, jak następuje:

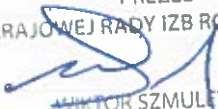
1) Wniosek o przywrócenie wieku emerytalnego dla rolników 55 lat kobieta, 60 lat mężczyzna – Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych występował wielokrotnie do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi o obniżenie wieku emerytalnego, jednak MRiRW jednoznacznie podtrzymuje stanowisko, wyrażane w wielu pismach do KRIR, że nie ma możliwości zmiany systemu emerytalnego. Kopię wniosku KRIR (pismo znak KRIR/MR/W/846/2019 z dnia 12.08.2019 r.) i odpowiedzi MRiRW (pismo znak SSO.zs.071.66.2019 z dnia 17.09.2019 r.) przekazuję w załączeniu. Przy najbliższej nowelizacji przepisów Zarząd KRIR będzie wnioskować o wprowadzenie zmian postulowanych przez IRWŁ.

2) Wniosek w sprawie wycofania substancji czynnych – Zarząd KRIR wystąpił do Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi pismem znak KRIR/MR/W/30/2020 – w załączeniu.

3) Wniosek w sprawie pokrycia przez Skarb Państwa kosztów utylizacji padłych dzików – uprzejmie informuję, że Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych zgodnie z wnioskiem przyjętym w trakcie XVI Posiedzenia KRIR V kadencji, zwrócił się do Ministra Rolnictwa w sprawie problemów z pokrywaniem kosztów utylizacji padłych dzików na terenach należących do rolników. Z obszerniej odpowiedzi w tej sprawie, udzielonej przez sekretarza stanu Szymona Giżyńskiego wynika, że koszty usuwania i utylizacji zwłok dzików wolnych od wirusa ASF z terenów prywatnych objętych restrykcjami, należą do rolników właścicieli tych terenów. Mogą jednak oni ubiegać się o refundację kosztów do 170 zł, w przypadku wydania nakazu przez powiatowego lekarza weterynarii lub wojewodę, zagospodarowania w określony przez nich sposób zwłok dzików. W załączeniu przekazuję wystąpienie KRIR i odpowiedź resortu Rolnictwa (pisma znak KRIR/pk/w/675/19 i ŻW.zch.870.1.226.2019).

Przedstawiając powyższe

Zał. jw.

Pozostaję z poważaniem
PREZES
KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH

WIKTOR SZMULOWICZ

KRIR/MR/W/ 846 /2019

Warszawa, 12 .08.2019 r.

Pan
Jan Krzysztof Ardanowski
Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Szanowny Panie Ministrze,

Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych przekazuje w załączeniu wniosek XIII Walnego Zgromadzenia Warmińsko-Mazurskiej Izby Rolniczej o zmianę *ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników* w celu obniżenia wieku emerytalnego dla kobiet do 55 lat i dla mężczyzn do 60 lat.

Licząc na przeanalizowanie możliwości zmiany przepisów

Pozostaję z poważaniem

PREZES
KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH

WIKTOR SZMULEWICZ

Załącznik:

1. Pismo Warmińsko-Mazurskiej Izby Rolniczej znak L.dz.2560/07/2019-IRK z dnia 17.07.2019 r.

ARJ dlv

WARMIŃSKO-MAZURSKA IZBA ROLNICZA

10-410 Olsztyn ul. Towarowa 1 tel/fax 89 534 05 67

www.wmirol.org.pl e-mail: wmirol@wmirol.org.pl

P. M. Kłębowski IV

Biura terenowe:

Bartoszyce

ul. Kętrzyńska 45 A
11-200 Bartoszyce
tel/fax 89 762-02-55

Elbląg

ul. Grunwaldzka 2
82-300 Elbląg
tel/fax 55 236-77-02

Gizycko

ul. Przemysłowa 2
11-500 Gizycko
tel/fax 87 428-14-94

Nowe Miasto

Lubawskie

ul. Grunwaldzka 3
13-300 N.M.Lubawskie
tel/fax 56 474-49-11

Olecko

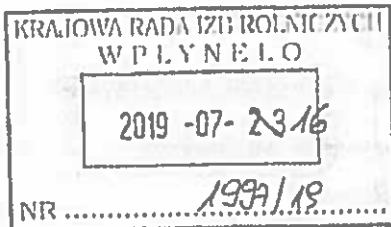
Al. Zwycięstwa 10
19-400 Olecko
tel./fax 87 520-10-60

Szczytno

ul. Lipperta 10
12-100 Szczytno
tel./fax 89 624-01-49

L.dz. 2569/07/2019-IRK

Olsztyn, dn. 17.07.2019 r.

Pan Wiktor Szmulewicz
Prezes Krajowej Rady Izb Rolniczych

Realizując wniosek XIII Walnego Zgromadzenia W-MIR Zarząd W-MIR zwraca się z prośbą o podjęcie działań mających na celu zmianę ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników poprzez obniżenie wieku emerytalnego dla kobiet i mężczyzn. Emerytura rolnicza powinna przysługiwać kobietom, które osiągnęły wiek emerytalny wynoszący 55 lat i mężczyznom, którzy osiągnęli wiek emerytalny wynoszący 60 lat.

Uzasadnienie: Praca w rolnictwie wymaga ciągłej dyspozycji. Zarówno kobiety jak i mężczyźni pracujący w gospodarstwie wykonują swoje obowiązki stałe, nie mają urlopów wypoczynkowych, macierzyńskich, czy wychowawczych. Zdaniem samorządu rolniczego Warmii i Mazur podniesienie wieku emerytalnego spowodowało, że później są przekazywane gospodarstwa rolne dzieciom rolników. W rezultacie wielu młodych ludzi nie chce czekać i rezygnują z uprawy ziemi. Zasadne jest zatem przywrócenie wcześniejszych emerytur, w celu zapewnienia ciągłości funkcjonowania gospodarstw rolnych.

Z poważaniem

PREZES
Warmińsko-Mazurskiej Izby Rolniczej
Jan Heichel
Jan Heichel

P. M. Plewowski - nowy projekt
do WM IR

Mr

Warszawa, dnia 2019-09-09

W

**MINISTERSTWO ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI**

*Sekretarz Stanu
Szymon Giżyński*

Znak sprawy: SSO.zs.071.66.2019

NR 2603/19 PODPIS M. Plewowski
WPIYNEID

2019-09-09

Krajowa Rada Izb Rolniczych

**Pan
Wiktor Szmulewicz
Prezes
Krajowej Rady Izb Rolniczych**

Szanowny Panie Prezencie!

W związku z pismem z dnia 12 sierpnia 2019 r., znak: KRIR/MR/W/846/2019, w sprawie wniosków Walnego Zgromadzenia Warmińsko-Mazurskiej Izby Rolniczej, w przedmiocie zmiany ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników w celu obniżenia wieku emerytalnego dla kobiet do 55 lat i dla mężczyzn do 60 lat, przedstawiam następujące wyjaśnienia:

Zgodnie ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2017 r., poz. 38), obniżony został w Polsce powszechny wiek emerytalny do 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn. Ustawa weszła w życie z dniem 1 października 2017 r., a więc od tej daty przywrócony został stan prawny, dotyczący powszechnego wieku emerytalnego, obowiązujący przed 1 stycznia 2013 r., zarówno dla osób ubezpieczonych w systemie powszechnym, jak i rolników ubezpieczonych na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2019 r., poz. 299, z późn. zm.).

Przepisy ww. ustawy nie zmieniły regulacji, wprowadzonej ustawą z dnia 11 maja 2012 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r. poz. 637), zgodnie z którą prawo do świadczenia w postaci tzw. „wcześniejszej” emerytury rolniczej, tj. emerytury dla rolników będących w wieku przedemerytalnym (po ukończeniu 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn) ma charakter wygasający. O „wcześniejszą” emeryturę rolniczą, na podstawie ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników mogą ubiegać się wyłącznie rolnicy, którzy wszystkie ustawowe warunki do przyznania tego świadczenia spełnili do dnia 31 grudnia 2017 r.

Ww. ustawa jest zgodna ze Stanowiskiem Rządu przyjętym przez Radę Ministrów, w którym stwierdza się, że powrót do obowiązującego przed 1 stycznia 2013 r. wieku emerytalnego nie powinien oznaczać utrzymania preferencyjnych zasad przechodzenia na emeryturę rolników oraz w stan spoczynku sędziów i prokuratorów po dniu 31 grudnia 2017 r. Wcześniejsze emerytury w powszechnym systemie emerytalnym wygaszone zostały bowiem już w 2008 r.

Odnosząc się natomiast do zarzutu dotyczącego zahamowania wymiany pokoleniowej na wsi i zachowania ciągłości pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych w związku z wygaszeniem „wcześniejszej” emerytury dla rolników uprzejmie wyjaśniam, że ww. ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników nie obliguje rolnika do prowadzenia działalności rolniczej w gospodarstwie rolnym do osiągnięcia wieku emerytalnego i nabycia prawa do emerytury rolniczej. Prawo do emerytury rolniczej uwarunkowane jest bowiem wyłącznie osiągnięciem wieku emerytalnego i posiadaniem co najmniej 25 lat podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu rolników. Zaprzestanie prowadzenia działalności rolniczej lub jej kontynuowanie na emeryturze ma jedynie wpływ na wysokość tego świadczenia. Rolnik może także wcześniej, tj. przed osiągnięciem wieku emerytalnego, zaprzestać prowadzenia działalności rolniczej przez przekazanie gospodarstwa rolnego np. następcy, który zamierza skorzystać z pomocy finansowej z PROW dla „młodego rolnika” na rozwój tego gospodarstwa. Wtedy przekazujący gospodarstwo rolne, jeżeli nadal pracuje w tym gospodarstwie rolnym, zmienia swój status ubezpieczeniowy z rolnika na domownika (za domownika składki ubezpieczeniowe opłaca rolnik), a po osiągnięciu wieku emerytalnego występuje z wnioskiem do KRUS o ustalenie emerytury rolniczej jako domownik. Prawo do emerytury rolnikowi i domownikowi ustalone jest według takich samych zasad. Nie ma bowiem znaczenia, czy wymagany do emerytury rolniczej, co najmniej 25-letni okres podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu rolników, przebyty był w charakterze rolnika, czy domownika.

Natomiast dla rolników i domowników, którym stan zdrowia uniemożliwia prowadzenie działalności rolniczej lub pracę w gospodarstwie rolnym ww. ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników przewiduje możliwość ubiegania się o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy. Zasady ustalania wysokości emerytury rolniczej i renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy są takie same. Ponadto rolnik i domownik podlegający ubezpieczeniu społecznemu rolników, który ze względu na stan zdrowia zagrożony jest utratą zdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, może ubiegać się o skierowanie przez KRUS na bezpłatną rehabilitację leczniczą w jednym z centrów rehabilitacji rolników KRUS lub zakładzie rehabilitacyjnym współpracującym z KRUS.

Ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników przewiduje również możliwość opłacania składek na ubezpieczenie emerytalno-rentowe rolników dobrowolnie (na wniosek) przez byłego rolnika (tj. po przekazaniu gospodarstwa rolnego) do czasu nabycia prawa do emerytury rolniczej. Z możliwości tej może skorzystać np. były rolnik, który po przekazaniu gospodarstwa rolnego nie ma statusu domownika. Zgodnie z ww. ustawą prawo to przysługuje osobie, która podlegała ubezpieczeniu jako rolnik i zaprzestała prowadzenia działalności rolniczej, nie nabywając prawa do emerytury lub

renty rolniczej, jeżeli podlegała ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez okres co najmniej 12 lat i 6 miesięcy i nie ma tytułu do objęcia innym ubezpieczeniem społecznym.

Mając do dyspozycji tak szerokie instrumentarium oraz biorąc pod uwagę stopień rozwoju gospodarczego kraju należy uznać, że podstawowe prawa rolników ubezpieczonych w KRUS do zabezpieczenia społecznego z tytułu zakończenia aktywności zawodowej są należycie zagwarantowane. Wnioskowane zmiany przepisów, w zakresie możliwości przechodzenia rolników na „wcześniejszą” emeryturę, burzą koncepcję Rządu zmierzającą do wprowadzenia jednolitych powszechnych zasad dotyczących wieku przechodzenia na emeryturę. Ponadto mając na uwadze znaczne koszty związane z przywróceniem od 1 października 2017 r. dotychczasowego wieku emerytalnego, wygaszanie preferencyjnych zasad przechodzenia na emeryturę przez rolników po 31 grudnia 2017 r. pozytywnie wpłynie na poprawę sytuacji finansowej Funduszu Emerytalno-Rentowego, z którego wypłacane są emerytury i renty rolnicze. Nie można bowiem zapominać, że obecnie wypłata emerytur i rent rolniczych z Funduszu Emerytalno-Rentowego pokrywana jest w ponad 90% z dotacji budżetowej.

Łęczyca   *Wykonawca*   *meccum*
Agumien   *Grzejski*
SEKRETARZ STANU
Szimon Grzejski

wniosek 2

KRIR/MR/W/30/20020

Warszawa, 09.01.2020 r.

Pan
Jan Krzysztof Ardanowski
Minister Rolnictwa
i Rozwoju Wsi

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z wycofaniem przez Komisję Europejską szeregu substancji czynnych, których stosowanie musi być zakończone w określonych terminach w 2020 roku samorząd rolniczy zwraca się z wnioskiem o pilną aktualizację metodyk integrowanej ochrony roślin oraz przeprowadzenie akcji informującej rolników o możliwościach zastąpienia wycofywanych środków ochrony roślin innymi - dopuszczonymi do stosowania.

Przykładowo wycofanie substancji czynnej *Desmedifam* radykalnie zmniejszy możliwości zwalczania chwastów w uprawach buraka cukrowego i pastewnego. Podobnie brak substancji *Dimetoat* spowoduje wyłom w ochronie zbóż, buraka cukrowego, roślin warzywnych oraz ozdobnych przed mszycami i skrzypionkami.

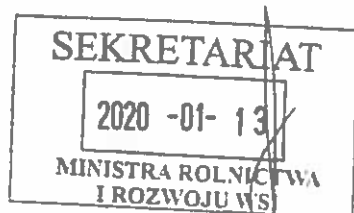
Zgodnie z obowiązującą rolników zasadą integrowanej ochrony roślin konieczne jest stosowanie naprzemiennie różnorodnych substancji czynnych aby uniknąć uodpornienia się patogenów na stosowane środki. Brak informacji o alternatywnych metodach ochrony roślin powoduje niepokój rolników i oczekiwanie pilnej pomocy ze strony resortu Rolnictwa.

Przedstawiając powyższe wnioskuje jak na wstępie

Pozostaję z poważaniem

PREZES
KRAJOWEJ RADY IZB ROLNICZYCH

WIKTOR SZMULEWICZ

JAR

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

00-515 Warszawa, ul. Żurawia 24 lok. 15 tel./fax (22) 821-92-65

e-mail: sekretariat@krir.pl

Biuro zamiejscowe i adres do korespondencji: Parzniew, ul. Przyszłości 5,

05-804 Pruszków

www.krir.pl

KRIR/pk/w/645 /19

Warszawa, 2019-07-02

**Pan
Jan Krzysztof Ardanowski
Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi**

Szanowny Panie Ministrze,

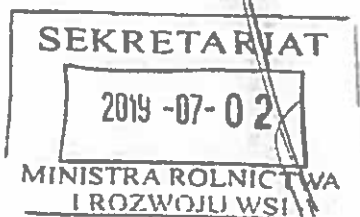
Do izb rolniczych napływają informacje od rolników, którzy na swych polach znaleźli martwe dziki, iż są informowani przez służby weterynaryjne, że zgodnie z interpretacją obecnie obowiązujących przepisów, będą ponosić koszty ich utylizacji. Naszym zdaniem jest to sprzeczne z programem zapobiegania i zwalczania afrykańskiego pomoru świń.

W opinii samorządu rolniczego obciążanie rolników tymi kosztami spowoduje, iż rolnicy zaprzestaną zgłaszania do odpowiednich służb przypadków wykrycia padłych dzików, natomiast ich zwłoki będą podrzucali poza teren gospodarstwa lub na pobocza dróg.

Zgodnie z wnioskiem przyjętym w trakcie XVI Posiedzenia KRIR V kadencji, gdyż zdaniem Krajowej Rady Izb Rolniczych koszty utylizacji padłych zwierząt w ramach zwalczania ASF wśród populacji dzików powinny być pokrywane z budżetu Inspekcji Weterynaryjnej.

Licząc na przyjęcie wniosku KRIR, proszę o poinformowanie o stosowanych praktykach

Z poważaniem

PRZES
Krajowej Rady Izb Rolniczych
Wiktor Szmitkiewicz

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

Znak sprawy: ŻW.zch.870.1.226.2019

Warszawa, dnia

NR: 2710/19_PODPISAMI Berczyk
WPLYNĘŁO

2019 .-08- 27

Krajowa Rada Izb Rolniczych

Pan

Wiktor Szmulewicz

Prezes Krajowej Rady

Izb Rolniczych

Parzniew, ul. Przyszłości 5

05-804 Pruszków

Proszymy Panie Prezencie!

W odpowiedzi na pismo z dnia 2 sierpnia 2019 r. znak: KRIR/pk/w/675/19 w sprawie kosztów utylizacji martwych dzików znalezionych na polach rolników uprzejmie informuję, co następuje.

Z informacji i wyjaśnień przekazanych przez Głównego Lekarza Weterynarii wynika, że zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa zwłoki padłych dzików, znalezione w obszarach objętych restrykcjami ze względu na występowanie afrykańskiego pomoru świń (ASF) stanowią materiał kategorii I i powinny być zagospodarowane w zakładach przetwórczych kat. I lub spalarniach.

W przypadku obszarów leśnych, gdzie przeszukań dokonują pracownicy Lasów Państwowych w ramach rutynowych prac leśnych, powiadomieniem zakładu utylizacyjnego o konieczności odbioru padłych dzików oraz płatnościami za te czynności zajmuje się Gospodarstwo Leśne Lasy Państwowe.

W przypadku przeszukań zorganizowanych, za powiadomienie zakładu utylizacyjnego oraz pokrycie kosztów utylizacji padłych dzików odpowiada powiatowy lekarz weterynarii.

Z informacji uzyskanych od Głównego Lekarza Weterynarii wynika, że praktyczne stosowanie przepisów dotyczących poszukiwania padłych dzików, usuwania padłych dzików oraz związanych z tymi czynnościami wyplat środków publicznych podmiotom w rzeczywistości uzależnione jest od

lokalnych uwarunkowań oraz jakości współpracy pomiędzy powiatowymi lekarzami weterynarii, gminami, kołami łowieckimi, zakładami utylizacyjnymi oraz obywatelami.

Z informacji zasięgniętych z wojewódzkich inspektoratów weterynarii wynika, że w tym zakresie nie dochodziło do większych problemów. Martwe zwierzęta przekazywane są podmiotom sektora utylizacyjnego, posiadającym uprawnienia do zbierania, transportu lub przetwarzania materiałów kategorii I. Wybór przedsiębiorstwa utylizacyjnego leży w gestii właściciela, posiadacza lub zarządzającego nieruchomością, na której znaleziono dzika. W przypadku potwierdzenia u badanej sztuki ASF, koszty utylizacji ponoszone są przez Inspekcję Weterynaryjną, natomiast w przypadku nie potwierdzenia występowania ASF koszty utylizacji pokrywane są przez właściciela tej nieruchomości, który może uzyskać refundację wydatków w kwocie 170 zł (w obowiązujących strefach).

Jednocześnie z uzyskanych informacji wynika, że sporadycznie zdarzają się konflikty związane z problemem odpowiedzialności za padła sztukę znaną na prywatnym gruncie. Problem dotyczy tych właścicieli, którzy wbrew obowiązkowi wynikającemu z ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2016 r. poz. 1866, z późn. zm.) nie poczuwają się do usuwania padłych dzików z posesji. Niemniej jednak przypadki, w których należałoby kosztami utylizacji obciążyć właściciela prywatnej nieruchomości należą do bardzo rzadkich. Jak informują wojewódzcy inspektorzy najczęściej koszty takie pokrywane są przez burmistrzów lub wójtów w ramach pomocy mieszkańcom danej gminy.

Ponadto stosownie do przepisów rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie wprowadzenia w 2019 r. na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej „Programu mającego na celu wczesne wykrycie zakażeń wirusem wywołującym afrykański pomór świń i poszerzenie wiedzy na temat tej choroby oraz jej zwalczanie” (Dz. U. poz. 598) powiatowy lekarz weterynarii może dofinansować bezpieczne usunięcie zwłok padłych dzików na obszarze ochronnym, obszarze objętym ograniczeniami i obszarze zagrożenia. Wysokość dofinansowania wynosi 170 zł brutto za sztukę padłego dzika. Kwota ta obejmuje dojazd, załadunek, transport i unieszkodliwienie zwłok.

Powyższe dofinansowanie przez powiatowego lekarza weterynarii bezpiecznego usunięcia zwłok padłych dzików na obszarach ochronnym, objętym ograniczeniami i obszarze zagrożenia odbywa się w oparciu o wnioski złożony do powiatowego lekarza weterynarii.

Kwestia wyboru zakładu utylizacyjnego, który odbiera zwłoki padłych dzików leży w gestii podmiotu zamawiającego. Podstawowym kryterium doboru podmiotu jest cena wykonania usługi, odległość do miejsca odbioru oraz możliwości logistyczne przedsiębiorstwa utylizacyjnego. Należy jednocześnie zaznaczyć, że na obszarach zagrożenia ASF zbieraniem padłych zwierząt zajmują się wyłącznie zakłady sektora utylizacyjnego, wyznaczone do tego celu przez Głównego Lekarza Weterynarii oraz usytuowane na tych terenach.

W wyjątkowych przypadkach istnieje możliwość zakopania zwłok padłych dzików w miejscach ich znalezienia.

Zgodnie z odstępstwem określonym w art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego i produktów pochodnych, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), powiatowy lekarz weterynarii może podjąć decyzję o zakopaniu zwłok dzików lub ich części.

Decyzja taka może być podjęta w uzasadnionych przypadkach, np. niemożliwości przetransportowania pojedynczych zwłok dzika lub jego części lub w przypadku gdy przewóz zwiększałby niebezpieczeństwo rozprzestrzeniania zagrożenia (np. przejazd przez tereny wiejskie o dużym skupisku trzody chlewnej).

W przypadku podjęcia decyzji o zakopaniu, zwłoki powinny być zakopane tak, aby uniemożliwić ich odkopanie przez dzikie zwierzęta. Dół, do którego będą złożone zwłoki dzika powinien być wykopany w możliwie bliskiej odległości od znalezionego dzika, tak aby zminimalizować konieczność znacznego przemieszczenia dzika. Ma to na celu ograniczenie liczby miejsc, które mają styczność ze zwłokami dzika. Niemniej jednak dół powinien być przygotowany na uboczu, w miejscu nieuczęszczanym przez ludzi.

Wykopany dół powinien być na tyle głęboki aby pomieścił całe zwłoki dzika oraz uniemożliwił dostęp innym zwierzętom dzikim po zasypianiu ziemią.

Przed zasypaniem zwłoki dzika powinny być zdezynfekowane środkiem biobójczym w celu zmniejszenia aktywności potencjalnego wirusa. Zdezynfekowane zwłoki dzika ułożone w przygotowanym dole należy przysypać warstwą ziemi co najmniej do poziomu terenu, udeptać oraz ponownie spryskać preparatem biobójczym. Dezynfekcji powinna podlegać również okolica znalezienia zwłok dzika.

Miejsce zakopania dzika (np. współrzędne GPS lub opis miejsca zakopania) powinno zostać odnotowane w dokumentacji prowadzonej sprawy.

Organizacja oraz pokrycie kosztów ww. czynności są ponoszone przez powiatowego lekarza weterynarii.

Wskazać również należy, że w przypadku zagrożenia wystąpienia lub wystąpienia choroby zakaźnej podlegającej obowiązkowi zwalczania, powiatowy lekarz weterynarii stosownie do art. 45 ust. 1 pkt 8b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, w drodze rozporządzenia - aktu prawa miejscowego, może nakazać zagospodarowanie w określony sposób zwłok zwierząt łownych lub ubocznych produktów pochodzenia zwierzęcego pochodzących od tych zwierząt. W świetle art. 45 ust. 1a wskazanej ustawy podmiotowi, który poniósł koszty związane z realizacją ww. nakazu, przysługuje ze środków budżetu państwa zwrot kosztów faktycznie poniesionych w związku z realizacją nakazu.

Analogicznie regulacje zostały zawarte w art. 46 ust. 3 pkt 8c i ust. 3a przedmiotowej ustawy w odniesieniu do sytuacji, gdy zagrożenie wystąpienia lub wystąpienie choroby zakaźnej zwierząt

podlegającej obowiązkowi zwalczania i potrzeba zarządzenia środków, o których mowa w art. 45 ust. 1, występuje na obszarze przekraczającym obszar jednego powiatu i do wydania rozporządzenia właściwy jest wojewoda.

Biorąc pod uwagę powyższe podkreślić należy, że usuwanie i utylizacja zwłok dzików z prywatnych terenów należy do właścicieli tych nieruchomości. W razie, gdy powiatowy lekarz weterynarii lub wojewoda nałoży nakaz zagospodarowania w określony sposób zwłok dzików, możliwe jest ubieganie się z budżetu państwa zwrotu faktycznie poniesionych kosztów ich utylizacji.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że Główny Lekarz Weterynarii w ramach „Programu mającego na celu wczesne wykrycie zakażeń wirusem wywołującym afrykański pomór świń i poszerzenie wiedzy na temat tej choroby oraz jej zwalczanie” rozważy możliwość pokrywania ww. kosztów przez Skarb Państwa.

Lepiej niż w innym miejscu

Adymer

up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
SEKRETAŃZ STANU-

Szymon Giżyński